

TUCHTCOLLEGE NEDERLANDSE ASSOCIATIE VOOR PSYCHOTHERAPIE

UITSPRAAK

op de klacht van

X,

lid van het Nederlands Gilde van Hypnotherapeuten,

gevestigd te xxxxxx,

gemachtigde: mr. R. van Dijk, advocaat te Utrecht,

tegen

Y,

lid van het Nederlands Gilde van Hypnotherapeuten,

wonende te xxxxxx,

gemachtigde: mr.drs. P.A. de Zeeuw, jurist in dienst van D.A.S. Nederlandse Rechtsbijstand
Verzekeringsmaatschappij N.V.

en op de klacht van

Y,

voornoemd,

tegen

X,

voornoemd.

1. Het verloop van de procedures

X, hierna te noemen: X, heeft op 16 oktober 2007 bij het Tuchtcollege van de Nederlandse associatie voor psychotherapie (hierna: het College) een klacht ingediend tegen Y, hierna te noemen: Y.

Op 23 november 2007 heeft Y een klacht ingediend tegen X. De klacht is aangevuld en verbeterd bij brief van 6 december 2008.

X heeft op 13 januari 2009 een verweerschrift ingediend.

De klachten zijn op 2 september 2009 gevoegd behandeld ter zitting van het College. X is in persoon is verschenen, bijgestaan door haar gemachtigde. Y is eveneens in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde.

2. Feiten en omstandigheden

Y heeft gedurende de periode van 5 april 2006 tot en met 30 augustus 2006 in tien sessies een cliënte behandeld (inclusief de intake op 5 april 2006 en de afsluitende sessie op 30 augustus 2006), die zich vervolgens onder behandeling heeft gesteld van X.

Bij brief van 1 november 2006 heeft X Y verzocht om informatie te verstrekken over deze cliënte door middel van een kort verslag. X heeft daarbij als reden vermeld dat zij zodoende in de verdere behandeling van de cliënte het door Y opgestelde behandelplan kan volgen en rekening kan houden met de door hem gehanteerde technieken. De cliënte heeft X schriftelijk toestemming verleend deze informatie op te vragen.

Y heeft X op 6 november 2006 per email bericht over de klachten van de cliënte, over haar psychiatrisch verleden en getraumatiseerde jeugd, en over de door hem toegepaste methodieken en technieken. Y heeft verder bericht dat hij de cliënte vanwege fysieke klachten ook heeft verwezen naar een natuurgericht arts. X heeft deze informatie ontvangen en Y hiervoor per omgaande per email bedankt.

Op 30 april 2007 heeft X Y per emailbericht medegedeeld dat in zijn antwoord van 6 november 2006 gegevens ontbraken aangaande het door Y opgestelde behandelplan. X heeft Y bij die gelegenheid expliciet verzocht om zijn motivatie en ervaringen met het gebruik van hypnose, de gevolgde technieken daarin alsmede de resultaten en hindernissen daarbinnen, en hetzelfde aangaande het gebruik van de andere door Y gebruikte therapieën EMDR, NLP, anti-angsttechnieken, passieve en actieve imaginaties, zelfhulp cd's, kernfusietraining en de homeopathische ondersteuning, zoals vermeld in zijn email van 6 november 2006. Ook heeft X bij die gelegenheid verzocht om de gevoerde e-mailcorrespondentie tussen Y en de cliënte, alsmede in hoeverre hij bekend was met de ervaringen van de cliënte met hypnose tijdens haar twee opnames voordat ze in behandeling was bij Y. X heeft aangegeven dat Y kon volstaan met het toezenden van zijn dossier zodat X de antwoorden op haar vragen zelf zou kunnen vinden.

Y heeft X op 8 mei 2007 per email geantwoord weinig tijd te hebben en heeft aangeboden om een week later telefonisch overleg te plegen over de verzochte informatie. Hij heeft er op

gewezen dat hij ook regelmatig telefonisch contact met de cliënte had. Voor het emailverkeer en de door hem gebruikte homeopathische middelen heeft hij X verwezen naar de cliënte zelf. Y heeft verder onder meer opgemerkt het vreemd te vinden dat X de behandelend therapeute is geworden, nu de natuurarts een andere vrouwelijke therapeute had gevonden die wist hoe het probleem op te lossen en dat X niet de juiste therapeut bleek te zijn. Ook vraagt hij of de psychiater waarmee X samenwerkt nog als therapeut betrokken is bij de behandeling en dat ingeval dat niet zo is, hij zich kan voorstellen dat de cliënte daarvan niet stabiel wordt. Y biedt daarbij aan X verder telefonisch te woord te staan.

X heeft daarop bij emailbericht van 18 mei 2007 Y medegedeeld dat haar verzoek een professionele overlegging betreft van de door haar gevraagde gegevens die zij kan opnemen in haar dossier om haar behandelplan bij te stellen in het belang van de therapie. Ook heeft zij nogmaals verzocht om de emailcorrespondentie tussen Y en cliënte. X heeft Y een termijn gesteld van twee weken om te reageren en de gevraagde gegevens over te leggen. Zij heeft daarbij medegedeeld niet gediend te zijn van een telefonische overdracht. Daarnaast heeft X gereageerd op de nadere inhoud van het emailbericht van Y.

Bij brief van 23 mei 2007 heeft Y aan X medegedeeld dat hem niet duidelijk is welke informatie zij wenst. Hij heeft daarbij zijn voorkeur uitgesproken om X en de behandelend psychiater de procesbeschrijving mondeling toe te lichten op zijn eigen centrum. Verder heeft hij opgemerkt dat hij, gelet de ernst van de zaak en de toon van het laatste verzoek van X, toestemming van de cliënte wenst om de briefwisseling met haar met anderen te mogen bespreken. Y verzoekt om telefonisch overleg om de datum van de vergadering af te stemmen onder overlegging van een schriftelijke duidelijke agenda en inzicht in het verloop van het behandeltraject.

X heeft daarop bij emailbericht van 10 juni 2007 Y medegedeeld het voor de laatste keer te verzoeken de gewenste informatie te overleggen. Verder heeft zij hem medegedeeld geen heil te zien in contact met hem en niet gediend te zijn van zijn ongevraagde inzichten.

Y heeft per emailbericht van 24 juni 2007 X bericht dat hij haar meer dan genoeg heeft geïnformeerd en dat hij niet meer wenst in te gaan op haar verzoeken.

3. De klacht en het standpunt van X

3.1. X stelt dat Y ondanks herhaaldelijk aandringen haar onvoldoende en inadequate informatie heeft verstrekt over de behandeling van een cliënte van haar, die eerder in behandeling was bij Y. Y voorzag X ongevraagd van twijfelachtige adviezen en hield verdere informatieverstrekking af met gebruikmaking van diverse uitvluchten. Y nam toevlucht tot ongebruikelijke verzoeken, zoals het voorstel om X en de behandelend psychiater naar de praktijkruimte van hem te laten komen om mondeling te overleggen en om zijn adviezen over de verdere behandeling te kunnen geven. Y heeft X en de betreffende psychiater professioneel onderschat en beledigd. Daarbij heeft Y ten onrechte het door hem gevoerde emailverkeer met de cliënte uit de dossiervorming uitgesloten. Hij heeft X voor nadere informatie terugverwezen naar de cliënte. Y heeft kennelijk geen dossier bijgehouden van de

behandeling van de cliënte. Y – zo meent X – heeft niet de juiste vragen gesteld bij de intake van cliënte, ofwel hij is niet capabel om de juiste therapeutische gevolgtrekkingen te maken uit overigens goede vragenlijsten, ofwel hij is niet bij machte een voorlopige diagnose te stellen. Y heeft zich niet gehouden aan de beroepscode voor Psychotherapeuten, zoals deze wordt gehanteerd door de NGVH.

3.2. X verzoekt daarom het College:

- na te gaan of Y een dossier heeft aangelegd naar de normen van de NGVH;
- haar een kopie van het dossier te overhandigen;
- Y verantwoordelijk te stellen voor de gevolgen van zijn handelen jegens cliënte;
- Y er van te weerhouden andere cliënten onvoldoende of onjuist te diagnosticeren;
- Y te ontzetten uit zijn lidmaatschap van de NGVH.

3.3. X is van mening dat de klacht van Y niet-ontvankelijk is, dan wel ongegrond. Zij meent dat Y geen klager is in de zin van het reglement van de tuchtrechtspraak van de NAP. Hij is geen belanghebbende en is evenmin aan te merken als een derde die belang heeft bij een klacht. X ontkent voorts dat haar een klacht dan wel een tuchtrechtelijk verwijt kan worden gemaakt. Zij heeft geen tuchtrechtelijke norm overschreden door niet op de uitnodiging van Y in te gaan om over de situatie van de cliënte in overleg te treden. Dat zij een andere behandelmethodede heeft gevolgd betekent niet dat zij inadequaat heeft gehandeld. Evenmin heeft zij een norm geschonden door de diagnose DIS te stellen.

4. De klacht en het standpunt van Y

4.1. Y meent dat X het herstel, de lichamelijke en geestelijke gezondheid en het functioneren in het dagelijks leven van haar cliënte en zijn ex-clieënte heeft belemmerd danwel in gevaar heeft gebracht door op onprofessionele grondslag stelselmatig overleg te weigeren. Ook heeft zij de opgebouwde vertrouwensband met zijn ex-clieënte alsmede het positieve effect van de door hem gegeven therapie afgebroken door de cliënte af te raden dan wel te suggeren dat de zelfhulp oefeningen die ze bij Y heeft aangeschaft niet goed voor haar zijn. Tijdens het laatste contact dat Y met de cliënte had was zij zeer wel in staat keuzes te maken. Hij plaatst ernstige vraagtekens bij de benaderings- en behandelingswijze van X. X heeft een kokervisie, behandelt de cliënte inadequaat met de diagnose DIS en brengt de geestelijke en lichamelijke gezondheid van de cliënte in gevaar. De cliënte heeft zijn praktijk verlaten in mentale redelijke gezondheid waarbij geen sprake was van DIS. De behandelwijze van X doet denken aan projectieve identificatie.

Y meent dat X zijn goede naam en die van de NGVH in discrediet brengt door te suggereren dat de verkeerde diagnose en therapie is gesteld en gevolgd, door de bemiddelingsfase over te slagen en door direct de tuchtprocedure op te starten en een bemiddelingspoging over te slaan. Ook brengt ze Y in diskrediet door naar hem te wijzen in intervisie- en supervisiegesprekken.

4.2. Y verwacht – samengevat weergegeven – dat:

- X onprofessioneel en verwijtbaar gedrag wordt verweten aangaande haar vreemde, gesloten en vijandige houding in het collegiale contact en het weigeren van collegiaal overleg;
- er een onderzoek volgt naar de diagnose en behandeling van X en dat zij zich dient te verantwoorden voor de inhoud van de diagnose en de therapie;
- dat X excuses maakt van haar laakbare gedrag met een kopie aan alle collega's die inmiddels op de hoogte zijn van de aangespannen tuchtzaak;
- dat X een berisping of schorsing wordt gegeven voor haar handelwijze jegens haar cliënte en jegens Y;
- dat alle kosten van de procedures worden verhaald op X.

4.3. Y meent dat X ten aanzien van de cliënte niet klachtgerechtigd is.

5. Overwegingen van het College over de klacht van X

Ontvankelijkheid

5.1. Het College stelt vast dat voor zover X met haar klacht namens haar cliënte heeft willen optreden dan wel namens haar cliënte een klacht heeft willen indienen tegen de behandelingswijze van Y, zij daartoe geen machtiging van haar cliënte heeft overgelegd. Ook ter zitting is gesteld noch gebleken dat de gemachtigde van X ook namens de cliënte optreedt. Desgevraagd heeft gemachtigde mr. Van Dijk medegedeeld dat de cliënte verder niet in de procedure betrokken wil worden. Nu vaststaat dat de cliënte geen machtiging aan X heeft verleend om namens haar in deze procedure op te treden, is de klacht van X in zoverre niet ontvankelijk.

Inhoudelijk

5.2. De klacht van X ziet overigens – kort samengevat – op het niet verstrekken van nadere informatie dan wel het niet overleggen van het dossier over de cliënte door Y alsmede op de wijze waarop Y heeft gereageerd op haar herhaalde verzoeken om nadere informatie, respectievelijk de overdracht van het dossier. In dat verband dient eerst vast te staan of en zo ja welke informatie en/of gegevens Y gehouden is te verstrekken.

5.3. Bij de beoordeling van die klacht van X is de volgende regelgeving van belang.

5.3.1. De Wet inzake de geneeskundige behandelingsovereenkomst (WGBO) zoals neergelegd in Boek 7, Titel 7, Afdeling 5 van het Burgerlijk Wetboek bepaalt in artikel 7:446 wanneer sprake is van een overeenkomst inzake geneeskundige behandeling. Blijkens de Memorie van Toelichting (MvT, TK 21561, nr. 3, p. 10) vallen verrichtingen van psychotherapeuten, al dan niet arts, onder deze regeling.

5.3.2. Ingevolge het bepaalde in artikel 7:454 BW dient de hulpverlener een dossier in te richten met betrekking tot de behandeling van de patiënt. Hij houdt in het dossier aantekeningen van de gegevens omtrent de gezondheid van de patiënt en de te diens aanzien uitgevoerde verrichtingen en neemt andere stukken, bevattende zodanige gegevens,

daarin op, een en ander voor zover dit voor een goede hulpverlening aan hem noodzakelijk is.

5.3.3. Ingevolge artikel 9 van de Aandachtspunten/Aanbevelingen met betrekking tot praktijkvoering en de handelingen van de psychotherapist ER dient het dossier minimaal de gegeven te bevatten als genoemd in het Reglement Model Cliëntendossier.

In het Model Cliëntendossier van de NAP is voorgeschreven dat de gegevens van een cliënt op systematische wijze dienen te worden genoteerd en bewaard. Een dossier bestaat uit drie delen: de intake, de vervolgsessies en de afsluiting/evaluatie. Bij de intake moet onder meer de hulpvraag, de diagnose, het beoogde resultaat en de keuze van methode/therapie worden vermeld. Bij de vervolgsessies dient te worden vermeld wat de therapeut in de betreffende sessies heeft gedaan en moet een tussenevaluatie worden opgemaakt. Bij de afsluiting en de evaluatie moet onder meer worden vermeld of de oorspronkelijk hulpvraag resteert en zo ja wat het vervolg is. Ook moet het uiteindelijke resultaat worden beoordeeld, uitgedrukt in een schaal van 1 tot en met 10.

5.3.4. In artikel 2 van de Beroepscode van de NAP is bepaald dat de leden en de sub-leden van de NAP wat betreft eventueel ongeschreven regelgeving omtrent de beroepscode en het handelen van psychotherapeuten zich zullen voegen naar de Beroepscode voor psychotherapeuten van de Nederlandse Vereniging voor Psychotherapie (hierna: de Beroepscode NVP).

5.3.5. Ingevolge artikel III.3.1.2 van de Beroepscode NVP heeft de psychotherapeut voor het geven van inzage in of het verstrekken van op de behandeling van de cliënt betrekking hebbende persoonlijke gegevens aan ieder die niet bij de behandeling betrokken is de schriftelijke en gerichte toestemming van de cliënt, tenzij de psychotherapeut ingevolge wettelijk voorschrift tot gegevensverstrekking verplicht is. Dit geldt ook voor audio-, video- of filmregistraties van therapiezittingen met de cliënt.

Ingevolge artikel III.3.1.4 van de Beroepscode NVP dient de cliënt voor iedere volgende informatieverstrekking opnieuw schriftelijk zijn toestemming te verlenen, tenzij het informatieverstrekkingen betreft aan hulpverleners die rechtstreeks bij de behandeling zijn betrokken. (...).

Ingevolge artikel III.4.1.1 van de Beroepscode NVP dient de psychotherapeut van zijn behandeling zodanige aantekeningen bij te houden (en te bewaren), dat hij de voortgang van de behandeling op adequate wijze kan waarborgen en dat hij, zo nodig, rekenschap over de behandeling kan afleggen.

Ingevolge artikel III.4.1.1.2 van de Beroepscode NVP moeten bedoelde aantekeningen, evenals andere stukken die voor de behandeling relevante gegevens bevatten, moeten in het dossier worden bewaard. Een uitzondering hierop vormen de zogeheten persoonlijke werkaantekeningen. Dit zijn door de psychotherapeut, in het kader van de behandeling, exclusief voor eigen gebruik opgestelde notities die aan geen ander ter kennis worden

gesteld. Indien en zodra deze openbaarmaking toch geschiedt, dienen de bedoelde notities in het dossier te worden opgenomen en verliezen zij het karakter van persoonlijke werkaantekeningen.

Ingevolge artikel III.4.2.1.1 van de Beroepscode NVP heeft de cliënt en/of zijn vertegenwoordiger het recht op inzage in en afschrift van gegevens van de cliënt zoals bedoeld in de art. III.4.1.1.1 en III.4.1.1.2, tenzij de bescherming van de persoonlijke levenssfeer van derden zich tegen verstrekking van inzage of afschrift verzet. Hieronder vallen *niet* de persoonlijke werkaantekeningen van de psychotherapeut. Verslagen van therapiezittingen vallen er *wel* onder.

Ingevolge artikel III.4.2.2.1 van de Beroepscode NVP dient de cliënt om het inzagerecht te kunnen uitoefenen daartoe een (bij voorkeur schriftelijk) verzoek voor inzage in het dossier aan de psychotherapeut te richten.

Ingevolge artikel III.4.2.2.2 van de Beroepscode NVP wordt een zodanig ingediend verzoek wordt op korte termijn (een termijn van vier weken is als redelijk te oordelen) gehonoreerd.

5.4. Het College stelt voorop dat uit de voormelde regelgeving volgt dat een behandelaar in beginsel gehouden is zijn (voormalige) patiënt en zijn gemachtigde op hun verzoek inzage te verschaffen in dan wel een kopie te verstrekken van het dossier van de patiënt. Nu vaststaat dat X zich met een machtiging van de cliënte tot Y heeft gewend, was Y dan ook in beginsel gehouden op verzoek van de cliënte een kopie van het dossier aan X over te leggen. Uit de inhoud van de gedingstukken, gezien in samenhang met de standpunten van partijen en hetgeen partijen ter zitting desgevraagd hebben geantwoord, is naar het oordeel van het college voldoende aannemelijk geworden dat Y niet heeft voldaan aan de vervolgvragen van X om haar nadere informatie dan wel (een kopie van) zijn dossier over de cliënte ter hand te stellen. X is daarbij voldoende duidelijk geweest over welke gegevens zij wenste te beschikken. Zij heeft bovendien aangeboden het dossier desnoods zelf te kopiëren indien Y daar onvoldoende tijd voor zou hebben. De omstandigheid dat Y in eerste instantie op het inleidende verzoek van 1 november 2006 onverwijld en adequaat heeft gereageerd en X binnen vijf dagen heeft voorzien van een beknopt verslag van zijn behandeling, en dat dit verzoek voldeed aan de verwachtingen van X, doet daaraan niet af. De verstrekte machtiging van de cliënte was overigens niet beperkt tot bepaalde gegevens op een bepaald moment, zodat het X vrij stond om meer informatie te verzoeken zonder dat daarom een nieuwe machtiging ten grondslag behoefde te liggen.

5.5. Het College kan dan ook niet inzien waarom Y de informatie waarover hij beschikte niet onverwijld heeft overgelegd. Hetgeen Y daartoe desgevraagd ter zitting heeft geantwoord op vragen van het College, acht het College onvoldoende. X heeft duidelijk genoeg uiteengezet waarom zij over bepaalde gegevens wenste te beschikken en dat deze gegevens van belang waren voor haar behandeling van de cliënte. Y had dan ook moeten begrijpen dat X nog niet over voldoende gegevens beschikte, ook niet na zijn derde emailbericht.

5.6. Het College is verder van oordeel dat onder “dossier” tevens dient te worden verstaan het emailverkeer dat Y heeft gevoerd met de cliënte. Evident is dat deze berichtgeving een vervolg op of een in- of aanleiding van een sessie kan zijn. Deze informatie kan daarom van belang zijn om de behandeling te kunnen volgen. Y had deze informatie dan ook aan zijn dossier moeten toevoegen en moeten overleggen aan X. Uit artikel III.4.1.1.2 van de Beroepscode NVP volgt immers dat behalve de aantekeningen ook andere stukken die voor de behandeling relevante gegevens bevatten, in het dossier worden bewaard. Dat verzoekster ook over deze berichten beschikte, maakt dat niet anders. Nu dit emailverkeer tot het dossier moet worden gerekend, bestaat verder ook geen reden om voor het overleggen hiervan afzonderlijke toestemming van de cliënte te vragen. Verder is gesteld noch gebleken dat Y louter persoonlijke werkaantekeningen, zoals bedoeld in artikel III.4.1.1.2 van de Beroepscode NVP, buiten het dossier heeft gehouden. Y had dan ook op het verzoek van X moeten ingaan door haar een volledig dossier, inclusief het emailverkeer, over te leggen.

5.7. Het College overweegt voorts dat Y bij zijn beantwoording niet dient te treden in de vraag waarom en met welk belang X over de nadere gegevens dan wel het dossier wenst te beschikken. Evenmin dient hij te treden in de vraag waarom X eerst enkele maanden nadat hij al schriftelijk vragen had beantwoord alsnog een volledig dossier wenst. X was dan ook op generlei wijze gehouden daartoe uitleg te geven aan Y. Het College overweegt verder dat Y zich ook niet dient te mengen in de behandeling van de cliënte. Dat geldt zowel voor het geven van ongevraagd advies over de behandeling van de cliënte, het maken van opmerkingen over de wijze van behandelen als ook het stellen van de diagnose door X. Evenmin ligt het op de weg van Y op- of aanmerken te maken over de juistheid van X als behandelaar van de cliënte. Dit geldt te meer nu het hier een voormalige cliënte van hem betreft. Of zijn inbreng of advies over de behandeling gewenst is of zal worden, is geheel ter beoordeling van de behandelend therapeut X. In dat verband acht het College het dan ook ongepast van Y om X uit te nodigen op zijn kantoor zonder dat hij aan het verzoek van X had voldaan.

5.8. Nu Y zonder duidelijke redenen heeft volhard in het niet overleggen van het dossier van de cliënte, houdt het College het er voor dat Y geen dossier heeft opgemaakt, zoals is voorgeschreven in het Reglement Model Cliëntendossier. Het College acht dit bevestigd door hetgeen Y ter zitting desgevraagd heeft opgemerkt, namelijk dat het dossier van een cliënt wordt gevormd door een kaart van de patiënt aan te leggen en daarnaast handgeschreven aantekeningen te maken op A4-formaat. Op verzoek werkt hij deze uit. Dit sluit tevens aan bij de ter zitting gedane mededeling van Y dat hij met zijn drie antwoorden inmiddels de inhoud van het dossier ruimschoots had overgelegd. Van een gedetailleerde(re) verslaglegging is verder niet gebleken.

6. Het voorgaande brengt het College tot het oordeel dat Y niet heeft gehandeld overeenkomstig de Beroepscode voor psychotherapeuten van de NVP en daarmee ook niet

overeenkomstig de beroepscode van de NAP. De klacht van X is dan ook in zoverre gegrond.

Het College ziet hierin aanleiding om te bepalen dat aan Y de maatregel van waarschuwing wordt opgelegd en dat deze beslissing op de voet van artikel 51 van het Reglement voor de Tuchtrechtspraak in geanonimiseerde vorm wordt aangeboden aan de besturen van de lidorganisaties van de NAP, met het verzoek deze beslissing onder alle leden te publiceren en openbaar te maken.

Voor een zwaardere sanctie zoals door X is verzocht, ziet het College geen aanleiding, te minder nu het College niet eerder een klacht over Y heeft ontvangen. Het College neemt daarbij verder in aanmerking dat X haar stelling dat de behandeling van de cliënte door de handelwijze van Y is geschaad / in gevaar is gekomen, niet nader heeft onderbouwd.

7. Overwegingen van het College over de klacht van Y

Ontvankelijkheid

7.1. De stelling van X dat de klacht van Y niet-ontvankelijk is, wordt door het College niet onderschreven. Y kan als voormalig behandelaar een belang hebben bij de wijze waarop een opvolgend behandelaar zijn voormalige cliënte behandelt, indien hij meent dat door onzorgvuldig handelen van de opvolgend collega het resultaat van zijn werk in gevaar is of dreigt te komen. De klacht van Y is daarom ontvankelijk.

Inhoudelijk

7.2. De klacht van Y is in de eerste plaats gestoeld op de stelling dat X met haar klacht zijn goede naam aantast. Het College overweegt dat het indienen van een klacht bij het College eerst als laakbaar handelen zal kunnen worden aangemerkt, indien deze klacht is gestoeld op onware of onheuse argumenten met het doel de aangeklaagde te beschadigen, dan wel indien anderszins misbruik wordt gemaakt van het klachtrecht. Daarvan is niet gebleken.

De stelling dat X tijdens intervisies met collega's en bij andere gelegenheden haar klacht tegen hem openlijk bespreekt, is door X betwist en Y heeft zijn stellingen niet nader onderbouwd met bewijzen of verklaringen van derden. Dat geldt eveneens voor zijn stelling dat X hem en zijn behandelingsmethodiek in discrediet heeft gebracht. Voor zover Y X verwijt dat zij niet op zijn aanbod is ingegaan om de behandeling van de cliënte in een overleg nader te bespreken, wijst het College naar hetgeen daartoe hierboven bij de klacht van X reeds is overwogen.

Het College is daarom van oordeel dat de klacht van Y ongegrond is.

Bij deze beslissing bestaat geen aanleiding X te veroordelen in de proceskosten.

8. De beslissing

Het Tuchtcollege van de Nederlandse Associatie voor Psychotherapie

- verklaart de klacht van X gegrond;
- legt aan Y op de maatregel van waarschuwing;
- verklaart de klacht van Y ongegrond;
- wijst af voor zover meer of anderszins is gevorderd;
- bepaalt dat deze beslissing in geanonimiseerde vorm wordt aangeboden aan de besturen van de lidorganisaties van de NAP, met het verzoek deze beslissing onder alle leden te publiceren en openbaar te maken.

Deze beslissing is gegeven op 2 september 2009 in raadkamer door mr. C. de Bie-Koopman, voorzitter, mr. H.H. Riemeijer en R.M. Krieger, leden, en H.M. Zonneveld, secretaris.

secretaris

voorzitter

Tegen deze beslissing kan hoger beroep worden ingesteld bij het College van Beroep. Dit hoger beroep kan worden ingesteld binnen zes weken na de ontvangst van de uitspraak. U dient het hoger beroepsschrift in viervoud te zenden aan de Stichting Tuchtrechtspraak NAP, Weerdsingel Oostzijde 61, 3514 AG Utrecht.